

Förslag till rådets förordning om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 när det gäller beteckningen "Feta"

(2002/C 262 E/15)

KOM(2002) 314 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 14 juni 2002)

MOTIVERING

Rådet antog den 14 juli 1992 förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾.

De grekiska myndigheterna lämnade den 21 januari 1994 i enlighet med det förenklade förfarandet enligt artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2081/92 in en ansökan till kommissionen om registrering av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning. Kommissionen undersökte huruvida registreringsansökan var förenlig med artikel 2 och 4 och drog slutsatsen att beteckningen "Feta" uppfyllde villkoren i förordningen och därför skulle skyddas.

Kommissionen överlämnade ärendet till Vetenskapliga kommittén för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och särartsskydd, vilken inrättas genom kommissionens beslut 93/53/EEG⁽²⁾ av den 21 december 1992. Kommittén, vilken skall bestå av experter med hög kompetens på juridik- och jordbruksområdena, särskilt beträffande immaterialrättigheter, skall enligt artikel 2 ha som uppgift att på kommissionens uppdrag, granska alla tekniska frågor som sammanhänger med tillämpningen av grundförordningen. Detta inbegriper frågor om huruvida en beteckning blivit den allmänna benämningen och vilka faktorer som skall beaktas vid definitionen av geografisk beteckning och ursprungsbeteckning för jordbruksprodukter och livsmedel.

I sitt yttrande av den 15 november 1994 angav den vetenskapliga kommittén att den på grundval av de upplysningar som tillhandahållits och med fyra röster för och tre röster mot dragit slutsatsen att beteckningen "Feta" uppfyller kraven för registrering enligt rådets förordning (EEG) nr 2081/92, särskilt artikel 2.3 i denna. I samma yttrande anger den vetenskapliga kommittén att den enhälligt och på grundval av de uppgifter den fått ta del av anser att beteckningen "Feta" för grekisk ost inte kan anses generisk i den mening som avses i artikel 3.1 i grundförordningen. I yttrandet anges att beteckningens status som icke-generisk är ovidkommande och att detta inte påverkar bedömningen av huruvida produkten lagligen har marknadsförts med beteckningen i den mening som avses i artikel 13.2 i förordning (EEG) nr 2081/92. Enligt artikel 13 skall en övergångsperiod på fem år förflyta innan skyddet av ursprungsbeteckningen "Feta" åter laga kraft och innan förbudet för andra producenter att använda beteckningen träder i kraft.

Kommissionen begärde den 20 januari 1996 ett yttrande om förslaget till förordning avseende bland annat registreringen av "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning från den föreskrivande kommittén för skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) (förfarande III-b med tre månaders frist). Resultatet blev 45 röster för från Belgien, Grekland, Spanien, Italien, Luxemburg, Frankrike och Portugal. Danmark, Tyskland, Irland, Nederländerna, Förenade kungariket, Sverige, Finland och Österrike röstade mot, vilket gav 42 röster mot. Danmark, Tyskland, Irland, Nederländerna, Förenade kungariket, Sverige, Finland och Österrike angav att förslaget innehöll beteckningar som enligt deras åsikt blivit generiska, som "Feta".

I avsaknad av ett yttrande från kommittén översände kommissionen utkastet till rådet den 8 mars 1996. Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Sverige, Finland och Österrike gjorde invändningar mot förslaget vid rådets möte (jordbruk) den 20 maj 1996. Förenade kungariket avstod från att yttra sig. Grekland, Spanien, Portugal, Italien, Luxemburg, Belgien och Nederländerna gav sitt stöd. I avsaknad av ett yttrande från rådet och i enlighet med förfarandet för den föreskrivande kommittén antog kommissionen förslaget till förordning och detta trädde i kraft den 21 juni 1996 som kommissionens förordning (EG) nr 1107/96.

Genom ansökningar av den 30 augusti, den 9 september respektive den 12 september 1996 begärde Danmark (C-298/96), Tyskland (C-293/96) och Frankrike (C-299/96) att kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 skulle upphävas på grundval av artikel 173 i fördraget då beteckningen "Feta" genom den förordningen registreras som skyddad ursprungsbeteckning.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 13, 21.1.1993, s. 16.

Medlemsstaterna ifråga angav att förordningen om registrering av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning skulle vara ogiltig av två skäl. Medlemsstaterna angav för det första att villkoren i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2081/92, vilka skall vara uppfyllda för att en ursprungsbeteckning skall kunna skyddas, inte var uppfyllda. Vidare hävdade de att registreringen av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning stred mot artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 2081/92 eftersom det geografiska område som beteckningen avser omfattar nästan hela Grekland, vilket inte är tillåtet enligt förordningen när det, som i det aktuella fallet, är fråga om traditionella icke-geografiska namn. För det andra hävdade de att ordet "Feta" är en allmän benämning och som på grundval av artikel 3 och 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 inte kan registreras som en skyddad ursprungsbeteckning. I artikel 3 i förordningen anges att namn som har blivit generiska inte får registreras.

Europeiska gemenskapernas domstol drog slutsatsen att kommissionen inte hade beaktat alla faktorer enligt förordning (EEG) nr 2081/92. I sin dom av den 16 mars 1999 i de förenade målen fastställde domstolen att vissa delar av förordning (EG) nr 1107/96 skulle upphöra att gälla.

Kommissionen uppmanade därefter, den 15 oktober 1999, samtliga medlemsstater att inkomma med uppgifter om produktion av, konsumtion av och konsumenternas kännedom om produkter med beteckningen "Feta". De uppgifter som inkom sammanfattas i skälen i föreliggande utkast till förordning. Uppgifterna översändes till den vetenskapliga kommittén. Den vetenskapliga kommittén fattade den 24 april 2001 ett enhälligt beslut om att beteckningen "Feta" är en icke-generisk ursprungsbeteckning. Grunderna för det beslutet anges i skälen till föreliggande utkast till förordning.

Den vetenskapliga kommitténs yttrande presenterades för medlemsstaterna vid ett möte i den föreskrivande kommittén den 20 november 2001. Vissa medlemsstater, dvs. Grekland, Förenade kungariket, Nederländerna, Spanien, Belgien, Österrike, Portugal och Italien, ansåg att de uppgifter de hade lämnat in under 1999 fortfarande var tillförlitliga och att kommissionens sammanfattning var korrekt. Tyskland, Danmark och Finland uttryckte tvivel angående den vetenskapliga kommittén. Frankrike och Sverige intog ingen ståndpunkt. Ett nytt utkast till förordning om registrering av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning diskuterades, vilket ledde till ett antal smärre ändringar.

Kommissionen presenterade förordningen, med de smärre ändringarna, för den föreskrivande kommittén den 9 april och bad om ett yttrande om förslaget till förordning den 16 maj 2002. Inget yttrande avgavs eftersom omröstningen gav ett positivt utfall med 47 röster för (Portugal, Belgien, Grekland, Spanien, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Sverige, Finland, 23 röster mot (Danmark, Tyskland, Förenade kungariket) och 17 nedlagda röster (Frankrike, Österrike, Irland).

Medlemsstaterna angav följande skäl för sina röster emot och de nedlagda rösterna:

Förenade kungariket uttryckte stöd för Grekland, men angav att stora kvantiteter feta producerats tidigare och att "Feta" är en generisk beteckning. Förenade kungariket angav även att det förekommit svårigheter med förståelsen av de uppgifter som ingick i den analys som presenterades för kommittén den 20 november 2001.

Irland producerar en mindre mängd fetaost, men landet har inget större intresse i frågan.

Frankrike instämmer i den analys kommissionen förelade den föreskrivande kommittén den 20 november 2010 och anser att beteckningen "Feta" är icke-generisk. Frankrike anser emellertid att beteckningen bör användas i samband med ett geografiskt namn. Frankrike överklagade registreringen av beteckningen "Feta" 1996. I Frankrike framställs huvudsakligen fetaost av färmjök och inte fetaost av komjök (förhållandet mellan färmjök och komjök är 1:4).

Danmarks fasta ståndpunkt är att "Feta" är en generisk beteckning. Danmark pekade på oriktigheter i den vetenskapliga kommitténs rapport.

Österrike pekade på att det förekommit svårigheter när det gäller förståelsen av uppgifterna i den analys som presenterades den 20 november 2001. Medlemsstaten angav att produktionen av fetaost i andra medlemsstater bör beaktas och även i kandidatländerna. Österrike avstod från att rösta på grundval av sitt bilaterala avtal om fetaost med Grekland.

Tyskland stod kvar vid sin ståndpunkt från 1996. Medlemsstaten begärde att få den presenterade analysen på tyska.

Kommissionen medgav att fetaost för närvarande produceras i många medlemsstater. Detta innebär emellertid inte att beteckningen är generisk. Kommissionen anser inte att produktionen på 8 ton i Förenade kungariket skulle vara stor. Vidare anges i 14 av 18 engelska uppslagsverk att "Feta" är en grekisk ost, och i övriga anges att det är fråga om en ost med ursprung i Grekland, Mellanöstern och på Balkan. Det är således svårt att dra slutsatsen att beteckningen "Feta" skulle ha blivit generisk i Förenade kungariket. Kommissionen underströk även att den vetenskapliga kommittén är oberoende och valde att inte diskutera Danmarks påstående angående kommittén. Beträffande argumentet om situationen i kandidatländerna angav kommissionen att bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2081/92 om fastställande av ett betecknings generiska natur endast avser Europeiska unionens territorium.

I avsaknad av ett yttrande från den behöriga föreskrivande kommittén förelägger kommissionen, i enlighet med artikel 5.4 i rådets beslut 1999/486/EG om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, härmed rådet föreliggande förslag till förordning, och informerar härmed parlamentet om detta.

Förslaget får inga konsekvenser för gemenskapens budget.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 17 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De grekiska myndigheterna lämnade den 21 januari 1994 i enlighet med artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2081/92 in en ansökan till kommissionen om registrering av beteckningen "Feta" som avser en ost.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92⁽²⁾ registrerades beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning.
- (3) Som en följd av detta väckte Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike en ogiltighetstalan mot denna registrering enligt artikel 230 i fördraget.
- (4) I sin dom av den 16 mars 1999 i de förenade målen C-289/96, C-293/96 och C-299/96 upphäver domstolen den del av förordning (EG) nr 1107/96 som avser regist-

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2796/2000 (EGT L 324, 21.12.2000, s. 26).

⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

ring av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning. Domstolen anser att kommissionen underlåtit att på ett vederbörligt sätt beakta samtliga faktorer som den enligt artikel 3.1 tredje stycket i grundförordningen var skyldig att beakta och domstolen understryker särskilt kommissionens otillräckliga analys av de faktorer som inverkar på det rådande läget i medlemsstaterna.

- (5) Genom förordning (EG) nr 1070/1999⁽³⁾ av den 25 maj 1999 om ändring av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 ströks beteckningen "Feta" ur bilagan och registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.

- (6) Kommissionen skickade därefter, den 15 oktober 1999, ut ett frågeformulär till samtliga medlemsstater, som var avsett att ligga till grund för en utförlig utvärdering av det rådande läget i alla medlemsstater när det gäller produktion av, konsumtion av och konsumenternas kännedom om produkter med beteckningen "Feta".

- (7) Medlemsstaterna har när det gäller produktionen av fetaost uppmanats att meddela eventuella nationella bestämmelser rörande osten eller särskilt kodifierad praxis och att lämna uppgifter om under vilka omständigheter produktion får inledas, särskilt produktionens syfte, om det rör sig om ett privat eller offentligt initiativ, målmarknaderna och målgrupperna, etc., samt att redovisa produktionen i ton per år och att ange slutdestination för osten samt ange vilka beteckningar som anges i märkningen.

- (8) Medlemsstaterna har när det gäller konsumtionen av fetaost uppmanats att meddela eventuella nationella bestämmelser rörande saluföringen av osten, vilka kvantiteter som konsumeras per år, ostens geografiska ursprung och vilken märkning som konkret används på marknaden.

⁽³⁾ EGT L 130, 26.5.1999, s. 18.

- (9) När det gäller kännedomen om beteckningen "Feta" har medlemsstaterna uppmanats att inkomma med uppgifter om hur termen definieras i exempelvis ordböcker, lexikon, och marknadsundersökningar eller liknande.
- (10) På grundval av de upplysningar som inkommit har kommissionen gjort en övergripande sammanfattning per medlemsstat och medlemsstaterna har därefter kunnat göra vissa anpassningar och ändringar.
- (11) Sammanfattningen visar att produktionen av fetaost i tolv medlemsstater inte omfattas av några särskilda bestämmelser rörande kvalitet, framställningsmetod eller, i tillämpliga fall, avgränsat geografiskt produktionsområde. I Grekland har metoderna för framställning av fetaost med tiden förfinats och är kodifierade sedan 1935 och avgränsningen av det geografiska produktionsområdet, där framställningen sker i enlighet med traditionell skälig praxis, gjordes 1988. I Danmark finns sedan 1963 lagstiftning om vilka kvalitetsegenskaper som skall iakttas vid framställningen av fetaost och i Holland fanns sådan lagstiftning under perioden 1981–1998. Det bör även påpekas att termen "Feta" förekommer i gemenskapslagstiftningen om exportbidrag för mjölk- och mjölkprodukter och Kombinerade nomenklaturen. Lagstiftningen avspeglar endast verkligheten på tullområdet och säger inget om hur konsumenten upplever varan eller om hur immaterialrättigheterna för varan skall fördelas, och lagstiftningen innehåller inte heller några regler för vilken beteckning som skall användas när varan saluförs utan detta beror helt på vilken målgrupp den är avsedd för i de olika bestämmelseländerna.
- (12) Det framgår att produktion av fetaost i den mening som avses i Kombinerade nomenklaturen inte förekommer i Luxemburg och Portugal. I nio av medlemsstaterna är produktionen marginell både statistiskt och ekonomiskt, dvs. i Italien, Belgien, Finland, Österrike, Irland, Sverige, Förenade kungariket och Spanien.
- (13) I fyra medlemsstater är däremot produktionen av fetaost betydande. I Grekland har osten producerats sedan antiken, nästan uteslutande för den grekiska marknaden. Officiell statistik har förts sedan 1931 då produktionen uppgick till 25 000 ton, vilket kan ställas i relation till den nutida produktionen som uppgår till cirka 115 000 ton per år. Ost med beteckningen "Feta" framställs i Grekland endast av färmjolk eller färmjolk blandad med getmjolk.
- (14) I Danmark produceras fetaost sedan 1930-talet, huvudsakligen för export. Det finns enbart statistik från och med 1967 då produktionen uppgick till 133 ton. Produktionen kom 1971 att överskrida 1 000 ton. Efter det att gemenskapen 1975 började bevilja exportbidrag för fetaost har produktionen kraftigt ökat från 9 868 ton under 1975 för att uppnå sin högsta nivå på 110 932 ton under 1989. Efter 1995 har produktionen stadigt minskat och låg 1998 på 27 640 ton, vilket huvudsakligen beror på att efterfrågan från tredjeland har minskat och att exportbidragen för fetaost har sänkts. Den danska fetaosten framställs huvudsakligen av komjolk.
- (15) I Frankrike började man producera fetaost under 1931, men det finns enbart statistik från och med 1980 då produktionen uppgick till 875 ton. Under perioden 1988–1998 varierade produktionen från som lägst 7 960 ton till som högst 19 964 ton. Inledningsvis producerade man fetaost för att tillfredsställa efterfrågan från armeniska och grekiska invandrargrupper, medan den nuvarande produktionen huvudsakligen (i genomsnitt 77,5 %) går på export till andra medlemsstater och till tredjeland. Den franska fetaosten framställs huvudsakligen av färmjolk och i mindre utsträckning av komjolk.
- (16) I Tyskland framställs fetaost sedan 1972 då produktionen uppgick till 78 ton. Under 1977 överskred produktionen 5 000 ton, 1980 var den nästan 15 000 ton och uppnådde under 1985 24 000 ton. Produktionen varierar sedan dess mellan 19 757 ton och 39 201 ton. Produktionen, som ursprungligen var avsedd för invandrargrupper från Balkan, har gradvis kommit att gå på export till Mellanöstern och Balkan, delvis på grund av de exportbidrag som beviljas, och till övriga medlemsstater. Den tyska fetaosten framställs nästan uteslutande av komjolk.
- (17) Det bör påpekas att de statistiska uppgifter som anges ovan är uppgifter som de enskilda medlemsstaterna lämnat in angående den egna produktionen och att de uppgifterna endast kan ses som vägledande, eftersom det faktum att det nästan inte förekommer någon specifik lagstiftning på området i medlemsstaterna och det faktum att definitionen av termen "Feta" i Kombinerade nomenklaturen är mycket allmänt hållen gör att eventuella beräkningar och jämförelser endast blir preliminära och att det blir stora avvikelser i de statiska uppgifterna. När det gäller flera medlemsstaterna är det dessutom svårt att göra åtskillnad mellan produktion och återexport, vilket kan ge felaktig statistik.
- (18) När det gäller medlemsstaternas lagstiftning beträffande konsumtionen av fetaost är det i regel gemenskapslagstiftningen och allmänna nationella bestämmelser avseende saluföring, presentation och märkning av ost som tillämpliga. Det är bara Grekland och Danmark som har specifik och detaljerad lagstiftning på området och Österrike, som endast tillåter beteckningen "Feta" på ostar av grekiskt ursprung, på grundval av ett bilateralt avtal om detta som ingicks mellan Grekland och Österrike 1971.
- (19) Beträffande konsumtionsnivån i gemenskapen visar analysen av de upplysningar som medlemsstaterna lämnat in

att metoden att beräkna bruttoutvecklingen genom att de kvantiteter fetaost som framställs eller som importeras läggs ihop och att de kvantiteter som exporteras därefter dras ifrån inte är någon bra metod och att den ibland kan ge helt felaktiga resultat, eftersom metoden inte möjliggör någon kontroll av aktuell lagerhållning, återexporterade kvantiteter och liknande, vilket resulterar i att konsumtionen teoretiskt blir negativ i vissa medlemsstater. Vidare saluförs fetaosten inte systematiskt som "Feta" i den mening som avses i Kombinerade nomenklaturen, dels på grund av de juridiska krav som begränsar användningen av beteckningen till produkter som uppfyller vissa krav och dels på grund av att man föredrar att använda sig av beteckningar som tilltalar de presumtiva konsumenterna. Med förbehåll för de avvikelser som kan förekomma kan det preliminärt konstateras att cirka 92 % av all fetaost i gemenskapen vid Greklands anslutning till gemenskapen konsumerades i Grekland. Därefter har konsumtionen i övriga medlemsstater ökat och konsumtionen i Grekland ligger nu på 73 %. Om man fördelar konsumtionen i varje medlemsstat per person och år kan man konstatera att konsumtionen av fetaost i Spanien, Luxemburg, Portugal, Italien och Nederländerna ligger på 0,010 kg eller lägre, vilket motsvarar 0,08 % av konsumtionen i gemenskapen. I Irland, Förenade kungariket, Österrike, Frankrike, Sverige, Belgien och Finland ligger konsumtionen på mellan 0,040 kg och 0,150 kg per person och år, vilket motsvarar mellan 0,32 % och 1,22 % av konsumtionen i gemenskapen. I Tyskland ligger konsumtionen på 0,290 kg per person och år, vilket motsvarar 2,36 % av konsumtionen i gemenskapen. I Danmark ligger konsumtionen på 0,700 kg per person och år, vilket motsvarar 5,0 % av konsumtionen i gemenskapen. I Grekland slutligen ligger konsumtionen på 10,500 kg per person och år, vilket motsvarar 85,64 % av konsumtionen i gemenskapen.

- (20) På grundval av de uppgifter som inkommit från medlemsstaterna kan konstateras att det på ostar som i gemenskapen märks med beteckningen "Feta" i regel direkt eller indirekt, i text eller bild, hänvisas till Grekland eller den grekiska kulturen, även om ostarna inte har framställts i Grekland. Detta visar att kopplingen mellan beteckningen "Feta" och Grekland används avsiktligt och utgör ett försäljningsargument som bygger på den ursprungliga produktens rykte, vilket också kan innebära att konsumenten riskerar att vilseledas. Andelen fetaost med ursprung utanför Grekland som saluförs i gemenskapen utan någon direkt eller indirekt hänvisning till Grekland är avsevärt mycket mindre än den andel fetaost som faktiskt säljs i gemenskapen med hjälp av det argumentet.
- (21) Av de utdrag ur allmänna verk som ordböcker och lexikon och ur facklitteratur som lämnats in av medlemstaterna framgår att termen "Feta" inte förekommer i de italienska och portugisiska texterna. I samtliga utdrag på grekiska, spanska och nederländska anges att fetaost är en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk. I utdragen på svenska anges att fetaost är en ost med grekiskt ursprung som framställs av får- och getmjölk och att fetaost numera även framställs i andra länder och av komjolk och som exempel nämns Danmark och Sverige. I de danska utdragen anges övervägande att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk, men även att det kan vara en ost som framställs i Danmark och på Balkan, dvs. det ges ingen specifik geografisk hänvisning. I de finska utdragen anges att det är fråga om en grekisk ost eller en ost med grekiskt ursprung som framställs av får- eller getmjölk, utom i ett verk där det inte anges något särskilt geografiskt ursprung. I de tyska utdragen anges att det är fråga om en produkt som framställs i Grekland och i de flesta länderna i sydöstra Europa, samt i vissa utomeuropeiska länder. I fjorton av de sjutton utdrag på franska som lämnats in anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- eller getmjölk, i ett utdrag anges att det är fråga om en ost som framställs i Grekland och på Balkan, i ett utdrag anges att det är fråga om en ost som har sitt ursprung i Grekland, men som det framställs imitationer av i Europa och i ett utdrag anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- och getmjölk och att framställningen har spridit sig från ursprungsregionen, senast till övriga Europa och Nordamerika där man använder sig av komjolk för att framställa osten. I fyra av de engelska utdragen anges att det är fråga om en ost som framställs av får- eller getmjölk, huvudsakligen i Grekland. I fyra utdrag anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- eller getmjölk. I ett utdrag anges att det är fråga om en ost med ursprung i Grekland och Mellanöstern och som traditionellt framställts av får- och getmjölk och att den numera även framställs av komjolk. I två utdrag anges att det är fråga om en ost med ursprung i Grekland som framställs av får- och getmjölk och att den även framställs i andra länder, huvudsakligen för att ingå i grekiska rätter. I ett utdrag anges att fetaost produceras i Nya Zeeland, Bulgarien, Jugoslavien, Cypern, Danmark och i ursprungslandet Grekland. I ett utdrag anges att fetaost framställs i Grekland och på Balkan. I ett utdrag anges att det är fråga om en grekisk ost som framställs av får- eller getmjölk och att den i USA framställs av komjolk. I fyra utdrag anges att det finns ett nära samband mellan den ost som framställdes i det antika Grekland och vår tids fetaost. Ingenting tyder i definitionerna av termen "Feta", oavsett språk, på att kopplingen mellan Grekland och fetaost med tiden skulle ha blivit mindre relevant.
- (22) Samtliga upplysningar som lämnats in av medlemsstaterna har överlämnats till den vetenskapliga kommittén, nedan kallad kommittén, som den 24 april 2001 avgav ett enhälligt yttrande.

- (23) Inledningsvis anger kommittén att "(...) det är endast möjligt att anse att en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning har blivit en allmän benämning om en avsevärd del av befolkningen anser att beteckningen inte längre betecknar ett geografiskt ursprung (...). Beträffande frågan om på vilket territorium produkten skall framställas är det nödvändigt att se till situationen i hela gemenskapen, eftersom lagstiftningen avser hela gemenskapen och eftersom gemenskapen måste se till den inre marknadens behov. Det är därför inte möjligt att göra en bedömning utifrån en enskild medlemsstats situation. I artikel 3 i förordning föreskrivs att hänsyn skall tas till förhållandena i den medlemsstat som namnet kommer från och i de områden där produkten eller livsmedlet konsumeras, samt förhållandena i andra medlemsstater och berörd nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. (...) I samband med att det fastställs vilken befolkningsgrupp som berörs skall hänsyn tas till vilken typ av produkt och målgrupp det är fråga om. I det aktuella fallet är det allmänheten som är målgrupp eftersom det är fråga om en ost som huvudsakligen konsumeras av slutkonsumenten (men även av kommersiella aktörer som restauranger, livsmedelsindustrin, osv.). Följaktligen är det för allmänheten som den aktuella beteckningen skall ha förlorat sin koppling till det geografiska ursprunget. För att utröna vad allmänheten tycker kan man antingen utgå från så kallade direkta uppgifter som resultat av opinionsundersökningar och liknande eller så kallade indirekta uppgifter som produktions- och konsumtionsnivåer, typ av märkning, typ av säljfrämjande åtgärder, uppgifter i lexikon, etc."
- (24) När det gäller produktionen av fetaost konstaterar kommittén att Grekland står för 60 % av produktionen i gemenskapen totalt och för 90 % av produktionen i gemenskapen av fetaost som framställs av får- och getmjölk. Produktionen av fetaost av komjolk står för 34 % av den totala produktionen i gemenskapen och är huvudsakligen avsedd att gå på export till tredjeland.
- (25) Angående konsumtionen påpekar kommittén att 73 % av konsumtionen av fetaost faktiskt sker i Grekland, dvs. 10,5 kg per år och person, vilket skall ställas mot 1,76 kg per år och person i övriga gemenskapen. Kommittén påpekar att konsumtionen i Tyskland och Danmark visserligen är högre, men icke desto mindre 15 respektive 36 gånger lägre än i Grekland. Enligt kommittén är förhållandet mellan konsumtionen av fetaost och konsumtionen av annan ost av betydelse; i Grekland konsumeras 10,5 kg fetaost per år och person och 14 kg annan ost per år och person. I Danmark konsumeras 0,7 kg fetaost per person och år mot 15 kg annan ost. I Frankrike konsumeras 0,13 kg fetaost per person och år mot 20 kg annan ost. I Tyskland är motsvarande konsumtion 0,29 kg fetaost per person och år mot 19 kg annan ost.
- (26) Kommittén konstaterar att "en avsevärd andel av den fetaost som produceras utanför Grekland går på export till tredjeland och påverkar därför inte situationen när det gäller beteckningen 'Feta' på den inre marknaden" och att "det faktum att fetaost inte produceras eller konsumeras i många medlemsstater inte påverkar avgörandet om huruvida beteckningen är generisk eller inte".
- (27) När det gäller gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning konstaterar kommittén att det i tolv medlemsstater inte finns någon specifik lagstiftning och att dessa medlemsstater tillämpar den allmänna lagstiftningen för ost, både nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning, på fetaost. Vidare konstateras att Grekland har haft specifik lagstiftning rörande fetaost sedan 1935, Danmark sedan 1963 och att Österrike endast tillåter beteckningen "Feta" på ostar av grekiskt ursprung, på grundval av ett bilateralt avtal som ingicks 1971.
- (28) Beträffande saluföringen av fetaost i gemenskapen påpekar kommittén att det saluförs två produkter med olika sammansättning och organoleptiska egenskaper under en och samma beteckning. Kommittén understryker att det i märkningen av fetaost med ursprung utanför Grekland direkt eller indirekt hänvisas till Grekland, vilket tyder på att beteckningen "Feta" inte alls används "som en allmän benämning utan geografiska konnotationer synonymt med färskost av får- eller komjolk i saltlake (...)". Enligt kommittén är det fråga om en produkt som i allmänhet framställs som varande av grekiskt ursprung.
- (29) Kommittén konstaterar enhälligt att beteckningen "Feta" inte är generisk av följande skäl:
- (30) Produktionen och konsumtionen av fetaost koncentreras till övervägande delen till Grekland. De produkter som framställs i andra medlemsstater (Tyskland, Danmark, Frankrike) och som ibland kallas fetaost, framställs huvudsakligen av komjolk, med en annan metod och exporteras huvudsakligen till tredjeland. Det är därför inte möjligt att dra slutsatsen att beteckningen "Feta" har blivit generisk eftersom det är den grekiska originalprodukten som dominerar på den inre marknaden. Det bör även påpekas att beteckningen "Feta" inte har kunnat bli generisk i de medlemsstater som inte producerar osten och där konsumtionen är låg eftersom den helt enkelt inte används allmänt. I konsumentens medvetande är ordet fetaost fortfarande kopplat till det grekiska ursprunget och det kan därför inte vara fråga om en allmän benämning som blivit generisk i gemenskapen.

- (31) Kommittén noterar när det gäller nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning att det i de flesta medlemsstaterna inte finns någon specifik lagstiftning avseende den aktuella produkten. Det är endast i Grekland och i Danmark som det finns specifik lagstiftning för fetaost. Den danska lagstiftningen som reglerar tillverkningen av en produkt som kallas "Dansk feta" skiljer sig från den grekiska särskilt när det gäller framställningsmetoden (ultrafiltrerad komjölk används istället för får- och getmjölk, tillsatser var tillåtna fram till 1994). Danmark kunde dessutom inte bevisa att beteckningen "Feta" kommit att bli en allmän benämning i kombination med det producerande landets namn ("Dansk feta") i samband med att användningen godkändes 1963 och någon bevisning har inte lagts fram därefter.
- (32) Det faktum att beteckningen "Feta" används i Kombinerade nomenklaturen och gemenskapslagstiftningen för exportbidrag är inte relevant för kännedomen om den aktuella beteckningen på den inre marknaden, hur den upplevs och hur den skall skyddas.
- (33) Kommissionen har beaktat den vetenskapliga kommitténs rådgivande yttrande. Kommissionen anser, på grundval av den omfattande analys av samtliga faktorer av juridisk, historisk, kulturell, politisk, social, ekonomisk, vetenskaplig och teknisk art som medlemsstaterna meddelat kommissionen och på grundval av resultaten från de undersökningar som kommissionen genomfört eller låtit genomföra, att särskilt inga av de kriterier i artikel 3 förordning (EEG) nr 2081/92 för bestämning av huruvida en beteckning kan anses ha blivit en allmän benämning uppfylls och att beteckningen "Feta" därför inte kan anses vara ett namn på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som, visserligen har samband med den ort eller den region där produkten eller livsmedlet från början framställdes eller marknadsfördes, men har blivit den allmänna benämningen på produkten eller livsmedlet i fråga.
- (34) Då det inte har kunnat fastställas att beteckningen "Feta" blivit en allmän benämning har kommissionen att i enlighet med artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 2081/92 kontrollera huruvida de grekiska myndigheternas begäran om registrering av beteckningen "Feta" som skyddad ursprungsbeteckning kan godkännas enligt artikel 2 och 4 i förordningen.
- (35) Beteckningen "Feta" är ett traditionellt icke-geografiskt namn enligt artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 2081/92. Orden "region" och "ort" i artikeltexten måste tolkas geomorfologiskt och inte administrativt såtillvida att egenskaper som kännetecknar en viss produkt, oavsett om det är av naturen givna egenskaper eller av människan skapade egenskaper, inte avgränsas av några administrativa gränser. I enlighet med artikel 2.3 är det emellertid omöjligt att det geografiska området för en viss beteckning omfattar ett helt lands territorium. När det gäller beteckningen "Feta" har det konstaterats att det geografiska området enligt artikel 2.2 a andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2081/92 endast omfattar det grekiska fastlandet och departementet Lesbos. Övriga öar och ögrupper omfattas inte, då kraven avseende naturliga och mänskliga faktorer inte uppfylls där. Den administrativa avgränsningen av det geografiska området preciseras vidare genom vissa absoluta och kumulativa krav i den produktspecifikation som lämnats in av de grekiska myndigheterna. Exempelvis begränsas det område som råvaran kommer ifrån avsevärt genom att den mjölk som används för framställningen av fetaost måste komma från får och getter av lokala raser som föds upp på traditionellt sätt och vars foder huvudsakligen måste bestå av växter som växer i betesområden i de aktuella regionerna.
- (36) Det har konstaterats att det avgränsade administrativa geografiska området och de särskilda kraven i produktspecifikationen skapar en situation som är tillräckligt homogen för att villkoren i artikel 2.2 och artikel 4.2 f i förordning (EEG) nr 2081/92 skall anses uppfyllda. Det extensiva betet och växlingen av betesområden utgör grunden för uppfödningen av de får och getter som producerar mjölk till framställningen av fetaost och är anrika metoder som har gjort det möjligt för uppfödningen att anpassa sig efter hur klimatet växlar och påverkar vegetationen. Detta har gett inhemska får- och getraser som är småväxta och motståndskraftiga och som klarar att leva i en miljö som kvantitativt inte bjuder på mycken föda, men vars flora är mångskiftande och som ger den färdiga produkten särskild doft och smak. Dessa naturförhållanden samverkar med de mänskliga faktorerna, särskilt den traditionella framställningsmetoden som kräver att osten får rinna av utan tryck, och detta har gett fetaosten dess internationella ryktbarhet.
- (37) Vid genomgången av den produktspecifikation som lämnats in av de grekiska myndigheterna och som innehåller samtliga nödvändiga element enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 2081/92 har det inte konstaterats några felaktigheter och beteckningen "Feta" bör därför registreras som skyddad ursprungsbeteckning.
- (38) Förordning (EG) nr 1107/96 bör ändras i enlighet med detta.
- (39) Den kommitté som inrättas genom artikel 15 i förordning (EEG) nr 2081/92 har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Beteckningen "Φέτα" (Feta) skall tas upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som skyddad ursprungsbeteckning (SUB) i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EEG) nr 2081/92.

2. Beteckningen "Φέτα" (Feta) skall införas i del A i bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 under rubriken "Ost" och "Grekland".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.
